

Правы чалавека

Жыла адна дзяўчынка, якую звалі Глаша. Адным цудоўным днём яна пайшла ў школу. Чаму гэты дзень быў цудоўным? Проста, гэта была пятніца. Глаша хацела зрабіць урок і пасля школы і пабегчы катацца на лыжах з сябрамі.

Апошнім урокам у пятніцу быўла класная гадзіна. На ім настаўніца, Марыя Іванаўна, распавядала пра правы чалавека, але Глаша ленавалася слухаць, і яна заснула за партай.

Расплюшчвае вочы і бачыць: яна не сядзіць за партай, а стаіць перад вялізнай брамай, побач вісіць таблічка "Правілка".

Пастукала дзяўчынка ў дзверы, і яны адчыніліся. Глядзіць Глаша, а тут перад ёй цэлы горад. Толькі нейкі быў дзіўны гэты горад. Вось бачыць канцэрт, але аркестр не грае, а проста стаіць з інструментамі. Дзеці не смяюцца, убачыўшы клоўна, а наадварот плачуць. Хлопчык не бяжыць да мамы, а стаіць і злущае. Глашы стала вельмі гарача, і яна пабегла шукаць бліжэйшы магазін. Зайшла ў краму і папрасіла ў прадаўца марожанае. Прадавец размаўляў шэптам. Глаша таксама пачала гаварыць шэптам. Яна спытала ў прадаўца: «А чаму вы шэпчаце?»

Прадавец адказала:

– Ёсць у нас "цар правілаў", ён кажа рабіць толькі тое, што яму хочацца. Так, настаўнік рускай мовы павінна

танцаваць, калі цар сказаў танцаваць.

– А як даўно вы робіце тое, што захоча цар?– спытала дзяўчынка.

– Ужо 50 гадоў. Надакучыла нам гэта ўсё. Мы хочам яму сказаць, але баімся, бо Ён Цар. Паляцяць нашы галовы з плячэй!

– Вам можна дапамагчы. Трэба цару сказаць пра Правы чалавека, бо яны ёсць у кожнага на планеце. Каб з імі пазнаёміцца, я наведваю ўсе краіны, – сказала Глаша.

Першай краінай, куды адправілася Глаша, быў Кітай. Там яна даведалася аб праве кожнага чалавека на жыццё. Затым яна адправілася ў Егіпет. Там ёй распавялі аб праве на сям'ю. Глаша пабывала яшчэ ў многіх краінах і даведалася астатнія правы чалавека. Калі яна вярнулася ў Правілкіна, то пайшла адразу да цара. Глаша павіталася з царом і сказала, што прыйшла, для таго, каб аднавіць свет у царстве.

– Як ты гэта зробіш? – спытаў цар.

– Я раскажу вам пра Правы чалавека, – адказала Глаша.

– Я слухаю, – сказаў цар.

– Кожны чалавек мае права на жыццё, сям'ю, здароўе, навучанне і памылкі.

Выслухаўшы дзяўчынку, цар прыняў рашэнне выконваць у сваім царстве **ЎСЕ ПРАВЫ ЧАЛАВЕКА**. Ён пачаў дзякаваць Глашы, але нечакана празвінеў званок, і яна прачнулася. Гэта быў сон.